

FALKATA (2) *sb f*

fa- (1), fã- (1) *BielSpr* (1 : 1); *drugie a jasne.*

N pl falkaty (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Wóz wojenny uzbrojony w kosy żelazne używany do ataku [falcatus – krzywy jako kosa albo sierp Mącz 117b; woz wojenny do potrzeby staroświecki – currus falcatus, quadriga falcata Cn] (2) : Bywały też wozy 4-kołowe o czterech kołach rozmaite/ iedny falcáty/ drugie ármáty. Falcáty bywały/ do których przyprawowali żelazá ostre ná obu stronách wozá v szynklow/ to iest kofy/ iedny ná doł/ drugie prosto iáko szynkiel idzie. Do tych wozow záprzágáli konie zbroyne płoche/ przed kthoremi dáleko tkwiály długie y ostre drzewcá/ o dwu grotách iáko widły. Puśczáli thákie wozy miedzy nieprzyaciélskie woylká/ gdzie przyšzli ná Ludzi/ stálá fie w nich szkodá nie máła. *BielSpr* 61v.*

AK